

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/194/2016
Identifikačné číslo spisu:	1208211527
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1208211527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Y. R., naposledy bývajúceho v X., K., proti žalovanej GGT, a. s., so sídlom v Bratislave, Stará Vajnorská 9, IČO: 35 791 829, za účasti Sociálnej poisťovne, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8 a 10 ako vedľajšej účastníčky na strane žalovanej, o určenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom, vedenej Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 14C/135/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2015 sp. zn. 6Co/323/2015, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie zastavuje.

Žalovanej a vedľajšej účastníčke sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozhodujúci o odvolaní žalovanej a vedľajšej účastníčky, označeným rozsudkom potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 24. septembra 2014 č. k. 14C/135/2008-314, ktorým prvoinštančný súd zamietol žalobu žalobcu domáhajúceho sa ňou určenia, že je daná zodpovednosť zamestnávateľa za škodu, ktorú utrpel pri pracovnom úraze. Zhodne s názorom prvoinštančného súdu uviedol, že žalovaná sa zbavila zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze, keďže bolo preukázané, že nehodu pri ktorej došlo k úrazu žalobcu, zapríčinil žalobca nerešpektovaním dopravných predpisov.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal 2. decembra 2015 dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktorý však v priebehu dovolacieho konania dňa 1. 1. 2017 zomrel (úmrtie zapísané v knihe úmrtí matričného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov, zväzok 47, ročník 2017, strana 222, por. č. 2).

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorý v § 470 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší

súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednávanie dovolaní a rozhodovanie o nich ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), predovšetkým skúmal, či sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania (§ 161 C. s. p. v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.). Zistil, že tieto podmienky nie sú splnené.

4. Podľa § 61 C. s. p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

5. Podľa § 62 C. s. p. ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 63 ods. 1 C. s. p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Podľa § 63 ods. 2 C. s. p. v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8. V prejednávanej veci dovolateľ v priebehu dovolacieho konania zomrel. Táto skutočnosť mala za následok stratu jeho procesnej subjektivity ako jednej z procesných podmienok dovolacieho konania. Dovolací súd v zmysle citovaného ustanovenia § 63 ods. 1 C. s. p. skúmal, či má dovolacie konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

9. Pre posúdenie, či v dovolacom konaní možno pokračovať s prípadnými právnymi nástupcami žalobcu, bola rozhodujúca povaha veci, teda povaha uplatňovaného nároku. Prítom povahou veci treba rozumieť hmotnoprávnu povahu predmetu konania. Povaha veci neumožňuje v konaní pokračovať predovšetkým vtedy, ak práva a povinnosti, o ktoré v konaní ide, neprechádzajú na právnych nástupcov alebo vtedy, ak smrťou účastníka konania dochádza podľa hmotného práva k zániku právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. V zmysle § 63 ods. 2 C. s. p. súd v konaní pokračuje najmä vtedy, keď sa jedná o majetkový spor.

10. V danom prípade malo byť predmetom dovolacieho prieskumu rozhodnutie odvolacieho súdu o potvrdení rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie, že zamestnávateľ je zodpovedný za škodu spôsobenú žalobcovi pracovným úrazom. Z obsahu spisu je zrejmé, že požadované určenie malo slúžiť ako základ pre priznanie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ako úrazovej dávky, resp. pre priznanie zvýšenia tejto náhrady súdom. V zmysle § 579 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ktorý ako všeobecný predpis v spojení so zákonom č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia platí aj pre posudzovanie týchto náhrad ako úrazových dávok (§ 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení) však právo na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia smrťou veriteľa (v tomto prípade dovolateľa) zaniká.

11. V predmetnom konaní preto povaha veci vylučovala, aby bolo možné v dovolacom konaní pokračovať s prípadnými právnymi nástupcami žalobcu. Najvyššiemu súdu tak neostalo iné, než dovolacie konanie zastaviť (§ 63 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.).

12. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (a contrario), keďže stratu procesnej subjektivity žalobcu nemožno z povahy veci považovať za dôvod procesného zavinenia na zastavení konania.

13. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.